

вече се увеличава теглото му. Докато има малко тегло, детето не помни нищо отъ своя животъ. Колкото повече расте, съзнанието му се пробужда, и то започва да помни. Като порасне, детето проявява сила, въ зависимостъ отъ увеличаване на материята си. Обаче, материята се измѣрва съ една мѣрка, а енергията — съ друга. Материята произвежда единъ родъ налѣгане, а енергията — другъ.

Съвременнитѣ учени говорятъ за атмосферното налѣгане и казватъ, че това налѣгане върху човѣка се уравнивается съ неговото вътрешно напрежение. Ако нѣмаше вътрешно напрежение, външното налѣгане би го сплескало. Човѣкъ е изложенъ не само на физически, но и на психически налѣгания. Злото, запримѣръ, е външно налѣгане върху човѣка, а доброто — вътрешно. Ако нѣмаше външно налѣгане, човѣкъ би се прѣсналъ; ако нѣмаше вътрешно напрежение, той би се сплескалъ. Значи, външното и вътрешно налѣгане сж необходими. Днесъ на злото и на доброто се гледа като на особенъ родъ налѣгания върху човѣка. Споредъ нѣкои, злото е сила, която се проявява безъ законъ, а доброто — съ законъ. Какво лошо има въ това, че една сила се проявява безъ законъ, или съ законъ? Ето, индуситѣ гледатъ на живота като на зло, независимо това, дали се проявява съ законъ, или безъ законъ. Зло и добро сж относителни понятия. Когато разбойникътъ ограбва богатия човѣкъ, това наричаме зло. Защо? Защото го ли-